

Trecerea de la grupa pregătitoare la clasa pregătitoare

Prof. învă. preșcolar/primar Popoia Adriana
Școala Gimnazială „Prof. Gheorghe Dumitreasa,, Girov, Neamț

Constituirea claselor pregătitoare reprezintă o șansă dată tuturor pentru a se însuși elementele formative care conduc la atitudinile de școlaritate.

Fosta grupă pregătitoare sau cum se numește acum „clasa” pregătitoare își poate găsi finalitatea atunci când există o cooperare permanentă între educatoare și învățătoare, ambele fiind abilitate din punct de vedere psihopedagogic să lucreze cu copiii de aceste vârste.

Constituirea acestor clase este de a asigura, prin structura conținutului și al activităților specifice, dezvoltarea copilului sub aspect cognitiv și al limbajului, dezvoltarea psiho-motrică, fizică și formarea unor abilități artistice, estetice, etice, socio-afective.

Aceste componente structurează, de fapt, direcțiile de dezvoltare a personalității copilului, care pe parcursul școlarizării dobândește o altă devenire.

Clasa pregătitoare în cadrul învățământului primar are la bază o strategie și conținuturi care pregătește copilul pentru clasa I. Strategiile adoptate promovează un alt sistem decât cel de până acum și anume o educație individualizată cu accent pe valențe formative, în funcție de ritmul propriu de dezvoltare al fiecărui copil, de cerințele, capacitățile și nevoile fiecăruia.

Din punct de vedere pedagogic conceptul de „activități integrate” trebuie înțeles nu ca o coborâre a perioadei de școlaritate ci ca un ansamblu de demersuri în următoarea perspectivă:

- unicitatea copilului, copilul fiind unic, cu ritm de dezvoltare propriu, cu potențialitatea sa, cu cerințele sale;
- abordarea copilului de 5-7 ani în continuitatea firească de dezvoltare, în care să aibă caracter dinamic;
- respectarea dreptului fundamental al copilului la joc;
- pregătirea copilului pentru a învăța;
- accesul copilului la educația activă și creativă;
- formarea atitudinii de școlaritate, așadar o abordare complexă;

Din acest punct de vedere psihopedagogic, învățătoarea trebuie să aibă o strânsă colaborare cu educatoarea făcând parteneriate între școală și gradiniță. Prin aceste parteneriate se formează o colaborare între școală și grădiniță prin activități comune care cuprind atât școlarii cât și preșcolarii, excursii împreună, serbări, ca trecerea de la grădinița la școală să fie mai ușoară.

Se sugerează educatoarelor și învățătoarelor să-și proiecteze conținuturile pentru a se realiza obiectivele propuse. Sprijinirea copiilor din grupa mare și clasa pregătitoare pentru integrarea în activitatea școlară pentru abilitarea în însușirea scrierii și citirii, a înțelegerii și efectuării unor exerciții aritmetice în clasa I.

Dacă învățătoarea realizează aceste obiective, înseamnă că la sfârșitul clasei pregătitoare copilul va fi deja familiarizat cu activitatea respectivă pentru trecerea în clasa I.

Dacă învățământul preșcolar își dobândește adevărata sa valoare, atunci întreg parcursul școlarității aceasta va fi perenă. De aceea este necesar, alături de vocația profesională, continua aspirație de autodepășire, de formare permanentă, pentru a-i oferi copilului perspectiva. Intrarea copilului în școală constituie un moment crucial în viața sa, date fiind „statusul” și „rolul” de elev, natura relațiilor cu adulții și cu colegii, noutatea condițiilor de activitate și mai ales specificul învățării, act deosebit de complex ce angajează dintr-o perspectivă inedită întreaga speră a vieții sale psihice, diferitele structuri anatofiziologice, toate cunoștințele și deprinderile dobândite anterior.

Caracteristica principală a acestei funcții constă în educația multilaterală a copilului pregătirea lui pentru școală și viață. În acest sens grădinița și clasa pregătitoare are rolul de a sistematiza și integra cunoștințele, experiențele și influențele dobândite de copii în primii ani de viață, de a lărgi contactele lor cu lumea exterioară, de a realiza o serie de **obiective ale educației fizice, estetice, etice și afective** de a contribui la socializarea copiilor, la satisfacerea nevoii lor de relații sociale și de activitate.

Ca un scop important al învățământului preșcolar și primar, pregătirea copilului pentru startul școlar este unanim acceptată și promovată în toate sistemele de învățământ dezvoltate și în accelerat proces de modernizare. În ceea ce privește însă conținutul propriu zis al pregătirii respective și modalitățile de realizare a acesteia, se constată mari deosebiri și se poartă vii discuții bazate pe argumente ce țin nu numai de vârsta la care începe școlarizarea, ci și de locul pe care îl ocupă învățământul preșcolar și primar în structura de ansamblu a învățământului, de funcțiile dominate ale grădiniței, de legătura acesteia cu ciclul școlar elementar în devenirea sa.